

РЕШЕНИЕ

№ 5674

гр. София, 25.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на 25.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

като разгледа дело номер **2755** по описа за **2022** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 и 250 от ГПК.

Делото е образувано по касационни жалби на ГДИН и Х. Т. И., срещу Решение № 7435 / 09. 12. 2021 г. по адм. д. № 3113 / 2021 г. по описа на АССГ, 3 състав.

С решение № 3807 от 09. 06. 2023 г. по настоящото дело, оспореното решение е частично отменено и потвърдено.

С молба от процесуалния представител на ищеца с вх. № 25717 / 07. 07. 2023 г. се иска изменение на решението в частта му за присъдените разноски за адвокатско възнаграждение.

С молба от процесуалния представител на ищеца с вх. № 25760 / 10. 07. 2023 г. се иска изменение на решението в частта му за присъдените разноски за адвокатско възнаграждение.

С молба от процесуалния представител на ищеца с вх. № 25762 / 10. 07. 2023 г. се иска изменение на решението в частта му за присъдените разноски за адвокатско възнаграждение, като се претендира и такова във връзка с успешно осъществената защита по касационната жалба на ГДИН.

С молба от процесуалния представител на ищеца с вх. № 25763 / 10. 07. 2023 г. се иска допълване на решението във връзка с лихвата за обезщетението по иска за туберкулоза.

С молба от процесуалния представител на ищеца с вх. № 25860 / 10. 07. 2023 г. се иска допълване на решението във връзка с лихвата за обезщетението по иска за туберкулоза.

С молба от процесуалния представител на ищеца с вх. № 25963 / 10. 07. 2023 г. се иска също допълване на решението във връзка с лихвата за обезщетението по иска за туберкулоза „за периода по отношение на който няма произнасяне: от датата на деликта (най-късно 02. 08. 2017 г. ката дата на инвалидизация) 21. 08. 2018 г., като дата, след която е присъдена законната лихва по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД“.

С молба от процесуалния представител на ищеца с вх. № 30650 / 21. 08. 2023 г. се иска изменение на решението в частта му за присъдените разноски за адвокатско възнаграждение.

С молба от процесуалния представител на ищеца с вх. № 30651 / 21. 08. 2023 г. се иска изменение на решението в частта му за присъдените разноски за адвокатско възнаграждение.

Молбите са изпратени на ответника, който на 07. 08. 2023 г. е депозирал становище за неоснователност на искането за изменение на решението в частта му за разноските. Счита, че такива не се дължат, тъй като няма доказателства за заплащането им, като евентуално разноски следвало да се изплатят на Националното бюро за правна помощ. Съгласно чл. 248, ал. 1 от ГПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

Съгласно чл. 250, ал. 1 от ГПК, страната може да поиска да бъде допълнено решението, ако съдът не се е произнесъл по цялото ѝ искане. Молба за това може да се подаде в едномесечен срок от връчването на решението или от влизането му в сила. Постановеното от АССГ решение е по реда на касационното оспорване и същото е необжалваемо, поради което молбата за изменение на решението в частта му за разноските или допълването му следва да се депозира в едномесечен срок от постановяването му.

В конкретния случай съдебното решение е от 09. 06. 2023 г. и едномесечния срок изтича на 09. 07. 2023 г. – неделя, неработен ден, поради което съобразно правилата за броене на сроковете, същият изтича на 10. 07. 2023 г.-понеделник.

Повечето от молбите са подадени на 07. 07. 2023 г. и на 10. 07. 2023 г., поради което същите са допустими, а недопустими са двете молби от 21. 08. 2023 г.

Разгледани по същество, допустимите молби са частично основателни.

Основателна е молбата за изменение на решението в частта му за разноските, тъй като с постановеното решение е прието, че съобразно материалния интерес се дължи адвокатско възнаграждение в размер на 2200 лв., но доколкото в списъка на разноските е поискано присъждането на 1600 лв., е прието от касационната инстанция, че присъждането на сума над поисканата ще бъде произнасяне свръх петитум.

Към молбата с вх. № 25717 / 07. 07. 2023 г. е представено копие от молба за разноски вх. № 19180 / 23. 05. 2022 г., с която процесуалния представител на ищеца е поискал присъждане на адвокатско възнаграждение в размер на 3000 лв. Действително, тази молба е налична и в корицата на делото, но е пропусната от съдебния състав, най – вече поради склонността на адв. И. да пуска множество молби с идентично съдържание, като посочените по-горе такива.

В същото време, претендираните 3000 лв. са повече от определените вече в мотивите на решението 2200 лв., поради което съдебното решение следва да се измени в частта му за разноските, като допълнително към присъдените 1600 лв. се присъдят още 600 лв., или общо 2200 лв.

В тази връзка са неоснователни възраженията на ответника за недоказаност на плащането, тъй като видно от представеното пълномощно адв. И. е оказвал безплатна правна помощ на роднина, но съобразно чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата има право на присъждане на възнаграждение, което се определя от съда съобразно материалния интерес.

В останалата част молбите за изменение на решението в частта му за разноските са неоснователни, тъй като съдът е присъдил възнаграждение съобразно материалния интерес по делото без значение дали ищецът поддържа своята или се защитава по касационната жалба на другата страна. Присъденото възнаграждение е съобразено и с фактическата и правна сложност на делото, което не се отличава с някакво изключение в тази насока, като следва да се обърне внимание, че в мотивите на съда изрично е посочено, че присъденото обезщетение е могло да бъде и в по-голям размер, но именно поради процесуалното поведение на пълномощника на ищеца, вредите са останали не напълно доказани.

По отношение на искането за допълване на решението във връзка с лихвата за обезщетението по иска за туберкулоза същото е неоснователно, тъй като касационната инстанция само е изменила размера на присъденото обезщетение, като е оставил в сила първоинстанционното решение в останалата част. В този смисъл, не е налице липсата на произнасяне по претенция, което да се нуждае от допълване.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 248, ал. 3 и чл. 250, ал. 3 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, Административен съд София-град, XVII тричленен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ молби от процесуалния представител на ищеца с вх. № 30650 / 21. 08. 2023 г. и вх. № 30651 / 21. 08. 2023 г.

ИЗМЕНЯ Решение № 3807 от 09. 06. 2023 г. по адм. д. № 2755 / 2022 г. на АССГ, в частта му за присъденото адвокатско възнаграждение, като ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на адв. С. Т. И., с личен номер в Единния регистър на адвокатите [ЕГН], сума в размер на още 600 (шестстотин) лева, или общо 2200 лв., представляваща разноси по делото.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбите за допълване на Решение № 3807 от 09. 06. 2023 г. по адм. д. № 2755 / 2022 г. на АССГ.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.